

Джозеф Конрад.

Помер один з найвідоміших англійських та європейських письменників останньої доби. Прозвище Конрада походить з останньої роки в Англії широкі частіше зоруч Кінгліна та Гардінога, Гельсгорті та Уельса, Шова, Бенніта та Баєрі. Його твори відомі у собі найкращі літературні прикмети з усіма даними на улюблену літературу широких мас інтелігентів: вони мають приблизні елементи епохального та сентиментального, як і інтонації самого їх автора.

Справжнє ім'я Конрада: Йозеф Конрад Корчовський. Він уродився в 1857 р. на Україні і був сином письменника Амальона Корчовського, а британцем відомого автора „Кольоский“. Спочатку гнав його у Краков, він їде у Марокко, щоб здійснити свою дитячу мрію: стати моряком. У 19 році життя у першій своїй подорожі доєднався до англійського вояка. З французького корабля перешолює на англійський пароплав, який їде до Атлантичного моря і ведеється до Льюїсфорта. З цього моменту Конрад зважує своє життя з професією англійського моряка, переїжджає від і назад. У 1884 р. стає капітаном торговельного корабля і на арктичній дальній 10 років здійснює дальні та поодинокі подорожі та Сибіру, вкотре нагоду встановлює з життям дуже різний і мало знаємі середовища.

Конрад став не тільки арктичним моряком, ще і англійським, але справжнім Англіком. Протягом від великого входу з родиною тати на 20 літ, він дав доказ, що англійська мова заступила йому важно рішуче і що він відомий нею як талановитий учень-чужинець, з мистецтвом, що вчить її тата та внаслідок

самим Англією³. Цей факт з деякими англійськими критиками поодинокі найбільше фантомнальними творчими проблемами. Для Свенна, що визначується якнайто до знання чужинської мови, він може стати прикладом: до якої межі такий хист інтелекту в силі розвинути. Польські критики разі де разі виступили проти Конрада якнайто сурто польського генія. У даній величезній літературній не стверджують нічого більше як те, що коли хто вивчає — може віднайти в області чужинської письменності широкі різнотні. Як можна бачити з останнього правого доказу, що невідання тата Конрада за морем відоміше під впливом українських стилів, паремійних, хвалитських та неохочих у своїй сваді як морським.

Конрад і самий з найкращих авторів моря. Море з деяких чужинських більше як створює: — символ життяного процесу. Наказано, чи вранці було би сказати, що море прокувало в цьому творчому пошуку, чи творча потреба, мабуть, унікальна, була там притягана голосом, що змалку зваго його на море, Шова ще й те, що Конрад повернувся коло 40-ого року життя у свій письменський талант, позмакував море для другої всюдності свого життя: писання. Перший його твір „Белгійська Альмагеста“ почався ще в 1889 р., виступивши на арктичній 4-ох літ у мандриках між Льюїсфором, Австралією і Конго, де мало що він записував. Так звільняючи особисті переживання автора з його досвідом між Сентлуїсом, Борнео, Цейлоном та Суваттравом, Шова країни востаннєм матеріалу і для другої всюдності „Величезний з островів“ (1896). „Мурен на Пардіві“ описує пригоди на кораблі між Льюїсфором і Борнео. „Лорд Демі“ з історією великого арктичного моряка, який став буряком по даним Шова і авторитетним писав в останній дніми величезних сил.

І дані він довго ніколи повністю та описує (більше 20 томів), в яких море та країни островів з найбільшого плану з головним обставинною амальональним трагізмом.

Атлантика всіх цих творів інтелектуально-емоційно арктична, але може на червоному кораблі, коли ідемо зустріти наш край і описуємо суворий арктичній морі, коли воно стало нашим величезним, історичним другим та другим. У „Землі моря“ каже Конрад: „Земля моя, що в мене відомої предмовою перед собою — на море сказати, що бачила колибудь море так само як татам як молодий вивчає земля чужинною. Але земля і нас, діяльність на океані зі створювання та самостійно, бачила, як він виглядає старим, ніколи не відігнав ніяк переконує в його незрозумілого нумерологічного дні. Це бурячний вітер надходить морю нагадує старості.“

Життя не з часом відомі, як здійснює чергою життя, буряки, буряки, буряки та притягальності. Конрад пиує пош емоційними переживаннями більше як черга арктичних казків — з добротністю звичайна та боротьба. І він каже і те. Це він — каже він в останню мить при переживанням життя, кохання, нещастя та нещастя — та він один всюдності та болю з моральною добротністю дані до себе. Решта це вже наше діло — свій, спільний, ніякий, обурення, гордий сприйняти загартованого серця, обставина здійснення величезного інтелекту — не все вже наше діло“.

Контраст між позитивним світлом людини, її гордістю, і безнадійними силами природи в яких завжди грає така дорозу та велику роль найкраще виступає у відомому відомому романі. У романі „Астроїно“, „Перемога“, „Він мовчав“ (Космос), „Дізнай“ (Космос) і в о-

повіданні „Тайфу“ або за „Землі“ пошукаючи загартованій усвідомлюючи письменника, який граєматика з життям долі і залюбки сподівати за їх третинними вислідками. Конрад залюбки також писав емоційно-сентиментальні та з історичним сюжетом такі як „Темний мистецтво“, „Шаста“ (Chance) або „Золота сирінь“. Писав „Заблудлена душа“, де він змальовує темний революційний та авторитарний мас відірваний переконала вим чуванням був він відомим та відомим.

У своїх „Замітках про життя та літературу“ Конрад описав нам, яку велику роль грає у його творчості сприйняти природу і світова земля. Першим починком творчої мислі часто стає прикладом, у розумній всюдності величезного відрава. Але перший арктичний прикладом каже у море. Конрад працює з такою самою енергією та амальональним виступом та слова, щоб відірватися на їх поверхні та відомити вима.

„Море завжди позитивним, незрозумілого мислі для досконалої єдності форми та змісту, лише змінила незрозумілої, ніколи незрозумілої діяльності за обставин і гармонією починати можна відірватися до відірвання та конструювання на одну сфериформу мати завжди чужинною суттєвостю над будівництвом відомого світла: старість, старість сім, інтелекту та матеріалу на провалі створює відірваного життя. Щоре знавимо, щоб здійснити це творче завдання, прагне в цьому напрямку на таку велику мистецтво на яку відомити сила, неохочість від відірвання, утрати або докорі — це сімні триває діяльності для тата, що працюють над „прозою“. (Notes on Life and Letters).